

[Ole Olsen]

medlemskabet af Det europæiske økonomiske Fællesskab. Vi har dog i en lang række sager taget det standpunkt, at hvis der i og for sig var tale om fremskridt, ja, så har vi da kunnet stemme for dem, så har vi måttet leve med, at det var harmoniserings. Men her ser det nærmest ud – i vores øjne, i hvert tilfælde indtil videre – som om at det er en harmonisering for harmoniseringens egen skyld. Jeg synes også, ministeren nærmest giver udtryk for det i den skriftlige fremsættelse.

Nu er det selvfølgelig sådan, at et direktiv har man ikke andet end at sige nå til eller ja vel til – alt efter hvad temperament, man nu har. Vi skal jo rette os efter det. Men jeg vil godt lige spørge ministeren: hvordan ligger det i de andre lande? Så vidt vi kan finde ud af, er det nærmest sådan, at det ser såmænd ikke ud, som om det haster så forfærdelig meget rundt omkring i de andre 8 lande. Og hvis de ikke bliver færdige til den 16. december, men trækker det ud, er der så nogen særlig grund til, at vi skal have så bissetravlt med at få dette færdigt? Vi kan jo bare sige ja vel.

Jeg kunne spørge ministeren – halvt spøgende – om vi ikke i stedet for nu at regne om og fastsætte en grænse på 200.000 kr. lige så godt kunne sætte 25.000 europæiske regningsenheder ind i loven. Så kunne ministeren jo udstede et cirkulære og gøre opmærksom på, hvad det skulle oversættes til. Det skal ikke tages for seriøst, hvad jeg siger her, men det var måske lettere for ministeren at gøre det i stedet for nu at sige 200.000 kr. Jeg mener specielt ikke, de 200.000 kr. er særlig godt begrundet. Det er rigtigt, at det er en fortsættelse af den linje, man er slået ind på tidligere, men jeg ved ikke, om det er sådan, at det er uberettiget at bruge aktieselskabsformen, når der er tale om en aktiekapital mellem 100.000 kr. og 200.000 kr. Der har aldrig været ført nogen overbevisende argumentation – over for mig i hvert tilfælde – for, at det ikke skulle være fuldt berettiget at bruge aktieselskabsformen for virksomheder i den størrelsesorden. Det er jo rigtigt, som det bliver sagt, at aktieselskabsformen stort set kun kan anvendes for mellemstore og store selskaber, men den har dog i mange år været anvendt for mindre selskaber, og jeg mener ikke, det er særlig berettiget at sige, at nu skal denne form tages fra dem.

Jeg skal også bemærke, at man herved forlader den nordiske retsenhed på endnu et punkt. Det er trist, synes jeg. Vi har i mange år arbejdet for i så vidt omfang som muligt på mange områder at nå frem til fællesnordisk lovgivning, og her må vi altså én gang til vinke farvel. Jeg skal ikke vurdere, hvor væsentligt det er, at vi forlader det her – det kan godt være, det i sig selv ikke betyder noget særligt – men rent systematisk synes jeg det er trist, og det er i hvert tilfælde i stik modstrid med, hvad vi fik at vide, hvad den danske befolkning fik at vide, før vi indlod os på afstemningen den 2. oktober 1972. Da fik vi at vide det modsatte: at vi skulle ikke forvente, at vi måtte forlade den fællesnordiske retsret på ret mange områder, fordi vi tilsluttede os Fællesskabet.

Det turde af det, jeg har sagt allerede nu, fremgå, at SF ikke kan støtte første del af lovforslaget.

Hvad angår anden del, medarbejderrepræsentation i koncernselskaber, ligger landet anderledes. Man kan selvfølgelig fremføre – det har vi da også gjort tid efter anden – at medarbejderrepræsentationen i visse tilfælde kan komme til at virke tvivlsom. Der kan være tale om et gidselsystem. Det er nødvendigt, når man fremfører den slags indvendinger, at forsøge at vurdere, hvad der faktisk er sket, i lyset af den udvikling, der har fundet sted. Vores indtryk er, at de fleste steder har man været glade for medarbejderrepræsentationen, og ud fra det synspunkt vil jeg sige, at så er det vel også rimeligt at gå ind for den koncernrepræsentation, der er foreslået her. Selv om man skulle mene, at der var en hel del om snakken om, at det var gidsler, der sad der, så må man alligevel sige, at i og med at vi har indført repræsentationen i de enkelte selskaber, ja, så må vi også tage skridtet videre og indføre den i koncernforhold. Den indflydelse, medarbejderne kan få, vil jo ofte være helt illusorisk i de enkelte selskaber, såfremt der er tale om koncernforhold. Denne del af forslaget må SF altså vurdere positivt.

Hvad angår den tredje del, om den større åbenhed i koncernregnskaberne, må vi sige, at fremskridtene her er uendelig små. Vi ser meget gerne og vi lægger stor vægt på at få større åbenhed i koncernregnskaber. Vi havde meget gerne støttet et langt mere vidtgående forslag fra ministerens side. Der er her-